

KAMPANJA ZA PRIHVANJE I SMANJENJE DISKRIMINACIJE PREMA PRIPADNICIMA/CAMA SEKSUALNIH I RODNIH MANJINA U OBITELJI

predrasude prihvaćanje razumijevanje strah
LORI LEZBIJSKA ORGANIZACIJA RIJEKA podrška odbacivanje

LGBT - lezbijke, gej muškarci, biseksualne, transrodne i transeksualne osobe

OSNOVNI CILJ KAMPANJE JE OSIGURANJE POŠTIVANJA LJUDSKIH PRAVA I SMANJENJE DISKRIMINACIJE NA OSNOVI SEKSUALNE ORIJENTACIJE I RODNOG IDENTITETA/IZRAŽAVANJA, POSEBNO U OBITELJI.

OBITELJ BEZ PREDRASUDA

Istraživanja među pripadnicima/cama seksualnih i rodni manjina u Hrvatskoj (2006.):

- Gotovo svaka druga homo/biseksualna i/ili transrodna osoba doživjela je negativnu reakciju majke i oca.
- Svaka treća osoba doživjela je uznemiravanje od strane ukućana/obitelji (zbog seksualne orijentacije ili rodnog identiteta).
- Za 78% osoba je važna prihvaćenost u obitelji.
- Roditelji su počinitelji nasilja u 11% slučajeva.
- 62% ispitanika/ca osjeća da je primorano živjeti na način da mora skrivati svoj identitet.

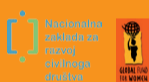
Lezbijke, gej muškarci, biseksualne, transrodne i transeksualne osobe su konstantno meta emocionalnog i fizičkog nasilja unutar njihovih obitelji zbog seksualne orijentacije i/ili rodnog identiteta/izražavanja.

Uskraćuje im se podrška, ograničava kretanje, kažnjava, zlostavlja, te nerijetko, izbacuje iz kuće zbog njihove seksualne orijentacije i/ili rodnog identiteta.

Sami roditelji ne znaju kako se nositi s činjenicom homoseksualnosti ili transrodnosti/transeksualnosti djeteta. Većina roditelja prolazi sama kroz proces prihvaćanja te ne postoji sistem podrške članovima/cama obitelji LGBT osoba.

www.obitelj-bez-predrasuda.info

Kampanju za prihvaćanje i smanjenje diskriminacije prema pripadnicima/cama seksualnih i rodni manjina u obitelji su financijski podržali Nacionalna zaklada za razvoj civilnoga društva i Global Fund for Women

LORI – Lezbijska organizacija Rijeka

Tel/fax: +385.51.212186; Mob.: +385.91.5934133

E-mail: loricure@yahoo.com, www.lori.hr; www.obitelj-bez-predrasuda.info

Ni dan danas ne mogu shvatiti zašto sam onoga dana postao netko drugi za vas. Prestao sam biti sin, onaj vaš Marin, ok brat, pomalo neuredan, s istančanim smislom za pravdu, ali s malo smisla za „ispeci pa reci“. O tome da sam gej pričalo se samo jedanput, a šutjelo se stalno. Moji prijatelji više ne dolaze kod nas jer ih gledate onim pogledom „Je li i on gej?“. Kad je na TV-u neki film ove tematike, možemo rezati nožem neugodnost u kući. Osjećam se odbačeno i ne razumijem vašu šutnju. Zašto se od mene očekuje da vas razumijem, a vi to uopće ne pokušavate? Cijeli sam život krivio sebe, mislio da nešto nije u redu sa mnom... Teško mi je bilo prihvatiti da nisam kao većina, ali jesam. U čemu vas to vrijeđam i što činim loše sebi ili drugima? Stalo mi je da me volite, da s vama osjećam bliskost. To je valjda obitelj... Radim na tome da me vaše odbacivanje ne boli i da ne trebam vaše prihvaćanje. Kad odem, kad budem dalje možda će vam biti i manje bolno. Gej više neće biti u vašoj kući.

Jednom ću iskorijeniti tu potrebu da budemo obitelj... A onda i onu da želim da budete dio moje obitelji.

Marin, 29

Dragi moj Tata!

Sjećaš li se neki dan kada sam bila bolesna, zvao si i pitao: „Ko će ti psa izvest van?“; „Ko će ti napraviti med s limunom, skuhat juhu,...?“ A ja sam samo šutjela i mislila u sebi: „kaži mu, kaži mu!“ Ali nisam mogla.. Htjela sam ti reći da nisam bila sama. Ana je bila uz mene. Otišla je u dućan, izvela je psa, i kao ti nekada, skuhalo mi je juhu (istina, nije kao tvoja, ali svejedno je bila ukusna). Ana je moja djevojka! Mislim da je došlo vrijeme, da nakon 1 godine naše veze to znaš. Točno zamišljam tvoju reakciju obavijenu šutnjom, bezlični izraz lica i prazan pogled pun razočaranja i neznanja. A ta tvoja šutnja toliko boli, dok između nas stoje redovi neizgovorenih riječi i ostaju zarobljeni negdje u zraku. Sjećam se tvog izraza lica kada sam ti prvi put rekla da mi se sviđaju djevojke. I hladnog ironičnog odgovora: „Ma radi što hoćeš!“. Na žalost, relativno sam zadovoljna tvojom reakcijom. Ipak me nisi izbacio iz kuće, nisi mi rekao da sam bolesna, nisi me pokušao promijeniti, i nisi me napustio. I što sad ja još želim???

Da li si se ikada zapitao jesam li sretna? Nisam tata! Znaš li ti uopće što znači sreća? Ne znaš, jer ju imaš svaki dan pored sebe, razbacuješ se njom nesvjesno. A ja ju uporno pokušavam uloviti i živjeti ne skrivajući se od tuđih pogleda punih prijezira i mržnje. Želim ti reći da ju volim i da bi te voljela upoznati s njom. I da za Božić i ona prisustvuje našem obiteljskom ručku. Možeš joj čak staviti poklon ispod bora. Ili ne, možda je to previše? Sve ovo su moje male i toliko obične želje, koje nijemo stoje između tebe i mene, ali ti ih nikada ne želiš čuti i dozvoliti mi da ti pokažem kako izgledam kad sam sretna. Možeš li ih pokušati čuti tata?

Tvoja Nataša (32)

Bojim se da će biti puno vike, povrjeđivanja, a ja ću biti glavna meta. Nekad mi se činilo da želim promijeniti spol. Sad više ne, iako mi to povremeno još padne na pamet... Ljude zbunjuje moj izgled. Često me ne gledaju dugo, ne znam da li zato da njima ili meni ne bude neugodno. Nekad se dobro nosim s tim (valjda uz prkos i ponos), a nekad me jako strah... Jednom su krenuli za mnom, jedan me uhvatio i rekao da najbolje da me skinu pa će se vidjeti što sam. Počeli su me navlačiti... Još uvijek to znam sanjati s razlikom što u snu ne uspijem pobjeći. Pa zašto ih toliko smeta moj izgled? A i vas smeta. Odmalena je sa mnom bilo drukčije. Pokušavali ste kroz neku odjeću ili ponašanje odrediti kako trebam živjeti... Nije išlo. Sad mislite da će psiholog pomoći vašem neuravnoteženom djetetu. Ali je psiholog na „mojoj strani“, srećom ima i takvih.

Za sebe kažem da sam trans. Ne osjećam da je moj spol suprotan od onog kako se osjećam, ali se ne mogu ni poistovjetiti s njim. To „žensko“ ili „muško“ nisu mene dopali. Volim razgovarati s ljudima koji me razumiju.. tad spol i rod diskutiramo dugo otkrivajući kako nas društvo trpa u obrasce, „misaone ćelije“ u kojima nam nije dobro. Na kraju, ja samo želim da me svi ostave na miru.. moja osobnost nikoga ne ugrožava. Ja se nikad neću sramiti svog djeteta kao što se vi sramite mene. Sjest ću s djetetom i pričati o svemu. Znam da neću sve razumjeti, niti to itko može. Ali neću dopustiti sebi tvrditi da iza najdalje točke koju vidim na horizontu ne postoji ništa drugo.

Anonimno, 34

hej mama... boli me tvoje nerazumijevanje. ..bar tebi ne bi trebala objašnjavati što znači voljeti. dogodilo se da sam zavoljela NJU.. i bila sam SRETNNA. Zar nije to ono što je važno??

stari, hvala ti! nikada neću zaboraviti dan kada sam ti priznala da ju volim. Tvoj zagrljaj mi je potvrdio da imam pravo na svoj život, koji ne mora uvijek biti u nekim okvirima.

dear little sister, sada si već i viša od mene. Želim ti samo reći da ćeš zapravo narasti tek kada prihvatiš i dopustiš svijetu da bude RAZLIČIT..

Tina, 24